

Indrukwekkend begin van de lijdensstijd bij Akkoord

Het 25-jarig Kamerkoor Akkoord heeft als eerste de lijdensstijd aangekondigd met Bachs Johannes Passion. Het decor in de Petruskerk, de gekruisigde 'man van smarten', lijkt weinig van doen te hebben met het openingskoor 'Herr, unser Herrscher, dessen Ruhm in allen Landen herrlich ist!', vol van kracht en licht gescandeerd gezongen, met een warm meeslepend orkest. Pas in het eerste koraal ontvangt het kruisbeeld zijn betekenis in het beschouwende 'O Lieb ohn alle Masze'. Akkoord trekt tot tweemaal toe een volle kerk die waar voor z'n geld krijgt. Dit kamerkoor is in staat om

Muziek

Johannes Passion door Kamerkoor Akkoord o.l.v. Wim Dijkstra, m.m.v. Mark Omvlee (evangelist), Sinan Vural (Christuspartij), Julia Westendorp (sopraan), Rosalie Sloof (alt), Livio Gabrielli (tenor), Hans de Vries (bas) en het Orchestra Barocca Accordo. Gehoord: 8-3, Petruskerk, Leiden.

deze passie overtuigend tot klinken te brengen. Al was het maar om het ontzagwekkend gezongen laatste koraal 'Ach Herr, lasz dein lieb Engelein', wat inslaat. Dat intense meeleven was er niet op alle fronten. Het Orchestra

Barocca Accordo bestaat uit getrainde professionals, niettemin krijg je het gevoel dat deze musici geen eenheid vormen. Althans in het tweede deel; te weinig bevologenheid voor waarachtig samenspel, om muziek en woorden diep-

gang te geven. Met name de violen, fluit en hobo leden aan dit euvel. De cellist(e) die veel voor haar rekening neemt, sterk en indringend, de gambist en de steeds punctueel op tijd spelende organist tevens uitstekend dirigerende Wim Dijkstra, hebben iets diepgaands te vertellen. Akkoord zingt vol overgave de Turbae (volkskoren), strak en helder, licht staccato, zoals in Lasset uns den nicht zerteilen. De solisten zijn té divers van volume, intentie en kwaliteit. Sopraan Julia Westendorp en bas Hans de Vries steken het hoogst boven het muziekveld uit. Beiden zingen hartverwarmend, technisch gaaf en

rijk van klank en kleur. De tenor Livio Gabrielli bezit deze eigenschappen ook wel, maar gaat te ver; te ruw, te wellustig, te veel geluid; dat maakt de tekst bepaald niet indrukwekkender. Sinan Vural vertolkt de Christuspartij integer en rustig, maar zijn stem bevat te weinig overtuigingskracht om Jezus een ziel te geven. Kleurrijk vertelt de evangelist het passieverhaal, helaas met last van een overslaande stem. Rosalie Sloof heeft te weinig volume en 'weelde' om deze muziek tot leven te wekken, al is haar betrokkenheid in 'Von den Stricken' voorbeeldig. **Lidy van der Spek**